

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătinindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr., a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăce Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se inapoiază

Numeri singuratici à 5 cr. se vënd la Tipografia, soc. pe acțiun

Numeri singuratici à 20 bani se vënd la librăria G. Cârjan, Ploesti

Omul uriaș.

Sibiu, 20 Iunie n.

(S). Ca chestie internă, e și astăzi pactul la ordinea zilei. Presa, atât cea maghiară, cât și cea din Austria, continuă a se ocupa cu el. Numai cât acum pe altă coardă.

Maghiarii nu se mai laudă cu succesele prim-ministrului lor Széll, ci dau a se înțelege, că ei nu vreau desfacerea vamală și comercială de către Austria, ci vreau numai să aibă cale netedă de desfacere, pentru cazul, când Austria le-ar abziec la prietenia și ar cere desfacerea tovărășiei vamale și comerciale.

Lucrul acesta l-a accentuat de altcum și ministrul-president Széll, în comisiunea financiară a dietei maghiare, cu ocaziunea censurării proiectului de lege referitor la pact.

Probabil, că la această calmare a însuflețirii Maghiarilor, pentru succesele raportate de Széll, a contribuit mult »Kölnische Zeitung«, cu critica sa necrutătoare, rostită tocmă asupra punctului din pact, care forma culmea succesorului lui Széll, adică asupra dreptului rezervat pe seama țărilor dualiste de a renoi convențiile comerciale cu străinătatea numai pe patru ani, astfel, ca termenul lor de expirare să coincidă cu expirarea pactului, — critică justă, pe care o publicăm în întregime mai la vale, — precum și declararea și mai categorică a lui »Kreizeitung«, care zicea scurt și la înțeles că: »o prelungire provizorie a convențiilor existente comerciale, numai pe patru ani, e cu totul exchisă«.

Succesele dlui Széll nu sunt deci tocmă așa de mari cum se credea, și de aceea încep și cei din Austria a se împăca cu situația și îl iau cam — peste picior pe dl Széll.

»Reichswehr« de pildă îl zeflemizește foarte potrivit, asemănându-l cu eroul următoarei istorii hazlie:

»Ci-că a fost un om uriaș. Omul a plecat de acasă se câștiga pâinea de toate zilele pentru anul următor. A venit din lumea cealaltă, în lumea aceasta tristă, în care — durere — nu sunt decât numai oameni normali. Și — nici că se putea altcum, — a venit, a văzut și a învins, și a plecat acasă cu un sac mare și greu. Bucurie ne-spuse în familie, când uriașul a trântit pe masă sacul cu prada colosală! Era, de sigur, mai mult decât pâinea de toate zilele, căci era în sac boul de toate zilele, carnea pentru ani înainte. Nici un tată n'a adus încă familiei un sac atât de voluminos și de prețios! De aceea era foarte motivată ascuțirea cuțitelor și iubirea cuvenită din partea familiei. Sgomotul învingerii străbătea destul de dureros din lumea cealaltă până la noi. Dar' a sosit în fine marile momente istorice, deslegarea sacului. Când i-s'a desfăcut legăturile, o sumedenie de pene au eșit la iveală: erau pene străine. Bou cu pene nu putea să fie deci în sac, ci cel mult un curcan uriaș. Din întâmplare, s'a deschis o fereastră exterioară, și la momentul penele frumoase au început să joace în aer, și cât ai bate în palme vântul le-a respirat pe aripile sale. Va să zică, e un curcan despotat de pene gata de a fi pus în frigare! Dar' penele străine, nebunatic, nu mai aveau sfârșit, și sacul se golia mereu. Va să zică, nu e nici curcan, ci un cocoș de toate zilele! În fine, se scoate din sac cuprinsul, între sgomotele de bucurie ale familiei. Ce era în sac? Toamă jumătate din o pene mare și frumoasă. Familia a putut se mănânce din ea și se se sature. Mai mult n'a putut se câștiga nici acest om uriaș. Și fiindcă și această jumătate de pene i-s'a dat fără luptă și fără oboseală, învingerea sa încă s'a redus, întocmai ca și conținutul sacului, la o prestațiune cu mult mai puțin decât supraomenească.

E clasică alegoria aceasta, cu omul uriaș, cu sacul cu pene și cu fereastră exterioară, — care seamănă mult cu ministrul comun de afaceri exterioare, contele Goluchowski, cel-ce zicea că: »se știe foarte bine, că legarea convențiilor comerciale, numai pe patru ani, nu numai că e îngrijitoare, dar' nici nu de-pinde numai dela Austro-Ungaria«. Unde mai pui cele scrise de »Kölnische Zeitung« și de »Kreizeitung«!

Ba nu zău, a fost într'adevăr un curent, un vânt, intrat pe fereastra exterioară, care a resfirat toate penele infumuraților noștri, din familia alcătuitoare de stat.

Dar' istoria cu omul uriaș e atât de naturală, încât nu trebuie să-i mai facem comentarii.

Sibiu, 20 Iunie n.

Pactul în parlament. Am amintit în numărul trecut, că discuția parlamentară asupra pactului se va începe în ședința de mâine, Mercuri. Discuția nu va fi lungă și nu va fi prea animată. Kossuthistii, e drept, că vor supune pactul unei critice severe, din al lor punct de vedere, și vor vota contra pactului, dar' numai pentru a salva principiul independenței vamale, nu pentru a face greutăți guvernului. Singurul om, dintre kossuthiști, care va sbiciui guvernul fără cruțare, va fi Eötvös Károly, cel-ce a regretat la timpul său căderea lui Bánffy și venirea lui Széll la putere. De aceea vorbirea lui Eötvös e așteptată cu mare interes, dacă omul nu se va socoti cumva altcum și — nu va vorbi.

CVOTA. E semnificativ, că nici în pactul vamal, nici în discursul dlui prim-ministru Széll nu se amintește nimic despre cvota. Ca și cum nici n'ar exista și n'ar sta în cea mai strinsă legătură cu pactul. Incepe însă a se face lumină și în chestia cvotei. Organul Polonilor, »Czáz«, se ocupă într'un număr mai recent cu concesiunile făcute Maghiarilor în chestia pactului și vine la concludența, că concesiunile nu sunt prea mari, pentru-că ele vor fi egalate pe altă cale. »Cu toate-că guvernul austriac, — scrie »Czáz«, — din considerație față de susceptibilitatea maghiară, nu a atins în organele sale chestia cvotei, nu începe nici o îndoielă, că o urcare destul de însemnată a cvotei maghiare va rebonifica în parte concesiunile făcute«.

Va să zică, vom plăti scump triumful lui Széll!

Banca austro-ungară. Guvernul austriac continuă tratările cu banca austro-ungară, pentru a stabili încă de pe acum, în sumă precisă, rebonificarea ce se cuvine băncii în cazul că privilegiile ei înceată cu finea anului 1907. Ministrul austriac de finanțe Dr. Kaizl a făcut în scopul acesta o vizită mai lungă guvernului băncii, Dr. Kautz, în palatul băncii, ear' pe ieri, luni, era convocată direcțiunea băncii la o ședință plenară confidențială. Tot în scopul acesta au plecat ministrii maghiari Széll și Lukács ieri la Viena. »Neue Freie Presse« voește a ști, că rebonificarea ar fi stabilită deja din partea direcțiunii în suma de cinci milioane florini.

Revisiunea. Șeful partidului popular, contele Zichy Nándor, scrie în »Alkotmány« următoarele remarcabile cuvinte:

»Sistemul de guvernare, basat pe reprezentarea poporului, nu poate exista pe lângă politica pe care poporul nu o voește. Noi vrem politică trează și vrem constituționalitate. Ne mulțumim deocamdată cu puțină bunăvoință; ne lăsam să fim împăcați ca să ajungem la în-bunătățiri. Dar' nu vom înceta a bate în poartă. Revisiunea legilor bisericești va urma, pentru-că trebuie să urmeze. Trebuie să vină o nouă ordine, pentru-că cea actuală nu corespunde voinței divine«.

Exact; dar' »păgânilor« înzădar le vorbești de »voință divină«, ale contelui!

Amenințarea Monarhului.

Ziarul »Pilsensky Listy« publică următoarea știre senzațională: Pe vremea tratărilor ce curgeau între Széll și Thun, Monarhul s'a exprimat odată așa în fața lor: »Mai de grabă abziec de tron, decât să decid eu în favorul sau în detrimentul unuia dintre féri«. Urmarea a fost, că cei doi prim-ministri au căzut de acord și au legat pactul.

„Pacea popoarelor“.

Nici n'a apărut încă numărul de probă din noul organ de publicitate, »Der Volksfrieden«, și presa maghiară face spume de mânie. Nu-i convine că naționalitățile nemaghiare din Ungaria și în special Românii vor avea apărători la Viena, și încă oameni de greutate politică. Natural că combinațiunile, invențiunile și mistificările presei maghiare încă nu lipsesc pe tema noului ziar.

»Pesti Napló« scrie de exemplu, că deputații români din Bucovina numai așa au voit să intre în gruparea nouă parlamentară din Austria, care va eda ziarul numit, dacă în coloanele ziarului va fi deschisă o rubrică permanentă pe seama chestiei Românilor transilvăneni. Ear' semioficiosul »Kel. Ért.« primește telegramă din București, că acolo decurge o luptă crâncenă între Sturdza și Take Ionescu, pentru a câștiga influența asupra comitetului de redacție dela Viena. Pe partea lui Sturdza ar fi deputații români din Bucovina, ear' pe partea lui Take Ionescu sunt cele cinci sute mii de lei, fond disponibil pentru scopurile culturale din străinătate.

Zi-i presă maghiară și las-o în pace să — facă spume.

Pactul și străinătatea.

A fost o mare lipsă de tact, ca să nu o calificăm și mai aspru, dispoziția luată în noul pact vamal și comercial legat între Ungaria și Austria, ca convențiile cu străinătatea să fie prelungite, în cazul prezăcut în pact, numai pe patru ani, când știut este, că convențiile sunt acte bilaterale, asupra cărora nu se poate dispune în mod unilateral. De aceea străinătatea, ales Germania, e revoltată. »Kölnische Zeitung« dă în privința aceasta o lecție aspră guvernelor austro-ungare, spunându-le fără rezervă următoarele adevăruri:

— În noua învoială asupra pactului se află un punct, care interesează înosebi imperiul german și-l îndreptățește să-și spună și el cuvântul. Așa dispune anume învoiala, că dacă nu se leagă pact legal până la 1903, convențiile comerciale cu străinătatea, cari expiră în acel an, să fie prelungite numai până la 1907, termenul ultim al pactului provisoriu.

E semn evident de neprieșenie la politicianii austro-maghiari, că au recurs la această soluție pentru unificarea intereselor divergente. Omul ar pute să o numească de-adreptul naivitate. Ei bine, Széll și Thun nu și-au spus reciproc, că statele străine nu vor permite nici-odată o astfel de epitropisare a politicei lor comerciale? Sau cred ei, că într'adevăr, Germania, Rusia, Anglia, Italia și Franța, va să zică statele cele mai însemnate ale Europei, vor renoi și prelungi convențiile lor comerciale ce expiră la 1903, nolens volens numai pe patru ani și vor da de-a ripa politica lor comercială, numai pentru-că lor așa le-a plăcut, ca cu astfel de hotăriri se facă pace în țeara lor, și anume: sără a fi întreată marea întâiu și pe statele interesate?

Nu e compatibilă nici cu demnitatea, nici cu interesele de stat ale țării noastre, recunoașterea acestor învoieli de existente. Și se nu ne mirăm, dacă în curând se vor ridica proteste în contra faptului, că pentru sugrumarea turburărilor interne, cele două guverne și-au permis să se amestece în dreptul

de liberă dispunere al statelor străine. Pe calea aceasta, la crisa internă ușor se poate alătura o crasă externă, sguindu-și simpatia ce o are Austro-Ungaria în fața puterilor«.

O critică mai aspră, însă totodată mai justă, nu se putea face acestei părți din pact, pe care Maghiarii pun cea mai mare greutate. Vorba e numai, că Maghiarii fi-vor în stare să o înțeleagă, pentru-că în chestii politice de regulă au un obraz cam — de cordovan.

DIN AUSTRIA.

Presă austriacă se ocupă cu chestia convocării reichsrath-ului, care are să urmeze în luna Septembrie. Se va face în prima linie alegerea delegațiunii. Cu toate-că Nemții din Boemia au amenințat cu obstrucție chiar și acest act al reichsrath-ului, se crede că alegerea membrilor în delegațiune se va face fără obstrucție, în prima ședință a reichsrath-ului, capabilă de muncă. Obstrucția, la actul alegerii membrilor în delegațiune, e aproape imposibilă, din următorul motiv: alegerea se face după féri, așa că fiecare țeară alege separat membrii repartizați pe numărul sufletelor ce le are. Grupele separate, compuse din deputații diferitelor țări și féri, n'au să discute, ci să aleagă. Fiecare grupare dispune de o majoritate care poate efectua alegerea chiar și atunci, când minoritatea s'ar refuză dela vot. Căci alta nu poate face minoritatea, decât să nu aleagă. Obstrucție s'ar pute face numai pe calea volnicilor, de ex. dacă președintele ar fi împedecat prin forța să pună alegerea delegațiunii la ordinea zilei, dacă deputații ar fi împedecați tot cu forța să meargă la urnă; dacă urnele ar fi nimicite etc. De altcum mai știți, nu vor recurge Nemții și la astfel de mijloace? Sânt destul de »austriaci« ca s'o facă.

Conferența dela Haagă.

Se zice că Țarul ar fi foarte supărat din motivul, că străinătatea nu crede în serioșitatea intențiunilor sale de a pune bazele unei păci durabile europene, ci din contră, consideră ideea sa, cu conferența dela Haagă, de o apucătură diplomatică. Prințul rusesc Meșerski, aflându-se zilele trecute la Berlin, povestea, cum Țarul Nicolae i'a spus următoarele:

»În calitatea mea de Țar, și luând lucrul din punctul de vedere politic, rezultatul congresului dela Haagă poate să mă lase cu desevărire impasibil; dar' ca om nu pot să rămân nesimțitor«.

E curios, că »omul« rămâne totuși nesimțitor, când vede cât de impasibil se arată Țarul, față de revoltațiile lucruri ce s'au pus la cale sub firma sa în — Finlanda!

De altcum despre conferența dela Haagă avem următoarele știri ultime:

Representantul Statelor-Unite americane, Andrew D. White, a telegrafat dela Haagă guvernului său, la Washington, că conferența se va termina cu un rezultat negativ. E exchisă posibilitatea, ca delegații puterilor să se unească în vederi, fie și numai într'un singur punct al programului de muncă.

»Pester Lloyd« primește dela Haagă, cu datul de 16 Iunie, următoarea telegramă originală:

»Sultanul a dispus, ca delegații Turciei să părăsească la moment Haagă, dacă agitatorii armeni nu vor fi expulsați. E mare temerea, că conferența de pace va fi desființată înainte de a-și termina lucrările«.

Ear' »Kölnische Zeitung« scrie următoarele:

»Comisiunea de desarmare a conferenței de pace dela Haagă a suferit naufragaj complet în lucrările sale. Adevărat că comunicatele oficiale, adresate presei, despre lucrările acestei comisiuni, vorbesc despre primirea unor propuneri, cu majoritate de voturi, dar' cu aceasta nu s'a făcut nimica, pentru-că în ședință plenară, toate propunerile trebuie să fie primite în unanimitate, altcum nu sânt valabile«.

Numita foaie asigură, că unanimitatea nu va pute fi câștigată pentru nici una din propunerile făcute, și astfel »naufragajul« conferenței dela Haagă e mai mult ca evident!

Sărbările dela Brașov.

— Raport special al »Tribunei«.

Brașov, 19 Iunie n.

Trei zile de sărbătoare și de bucurie am avut noi Brașovenii, despre a căror decurgere mă grăbesc a vă trimite următorul raport, amintind din capul locului, că motivul sărbărilor a fost sfînșirea bisericei gr-or. române din Brașov-cetate, efectuată prin I. P. S. S. Metropolitul Meșianu.

SĂMBĂTA.

Ziua de Sămbătă, 5/17 Iunie 1899 va rămâne memorabilă pentru noi Românii din Brașov, căci în această zi am avut onoarea a saluta în mijlocul nostru pe I. P. S. S. dl. Arhiepiscop și Metropolit Ioan Meșianu. Româniea întreagă din vecinătate, mic și mare, a alergat să întimpine la gară pe I. P. S. S. și se-i aducă tributul de recunoștință făcându-i o primire, cum rar s'a mai văzut și cum rar se va mai vedea.

Călăreții.

La 12¹/₂ ore — deși era vreme ploioasă — era întrunit înaintea marului nostru gimnasiu un număr osconvoiu de călăreți, constător din Români scheieni, care la 1 oră pleacă către gară însoțindu-l din cetate un lung șir de trăsuri cu toate notabilitățile Brașovului. La gară mai era întrunit un tot așa de mare număr de călăreți veniți din satele vecine. Călăreții cu toții au trecut dincolo de gară, pe drumul Hermanului, așteptând sosirea Metropolitului.

Sosirea Metropolitului.

La 2 ore și 9 m. sosi trenul de către Sibiu și când Metropolitul puse piciorul pe pământul brașovean, peronul întreg, care era îndesat de lume isbucni în lungi și furtunoase urări de »Să trăească«. Pe peron fu întimpinat de prea on. domn protopop Ioan Petric, urându-i un bun »bine ai venit«. Metropolitul răspunse în cuvinte călduroase spunând, că simte o bucurie deosebit de mare, că mai poate vedea orașul și locul unde multă vreme a stat, unde multe greutăți a învins și de care frumoase amintiri îl leagă.

A vorbit apoi în numele comitatului dl vicecomite Dr. F. Jekel, în limba ungurească, ear' Metropolitul i'a răspuns tot în limba ungurească. Dl Fr. Hiemesch, primarul orașului l'a întimpinat cu o vorbire germană, răspunzându-i Metropolitul tot în limba germană.

Deflarea.

După aceasta Metropolitul a fost condus la trăsura, ce era frumos împodobită, trasă fiind de patru cai. În fața drumului Hermanului trăsura a fost oprită, ear' în jurul ei s'au postat 6 tineri călăreți — între cari 3 studenți universitari — îmbrăcați în haine frumoase naționale. Trăsura ce ducea pe Metropolitul a trebuit să stea mai mult de 15 min. până au defilat toți călăreții din Brașov și jur în fața Metropolitului. Rînd pe rînd au trecut toți călăreții, cari erau la vre-o 500 și din pieptul cărora eșiau necurmate strigăte de »Să trăească«. Pe fața fiecăruia se putea ceti bucuria și veselia, de care era cuprins în acest moment solemn. Țărani din vecinătate erau și mai veseli, că înduratu-s'a bunul Dumnezeu să trimită puțină ploaie — căci până acuma zădarnice au fost rugăciunile și slujbele ce s'au adus. Toți țărani își ziceau: »Metropolitul a adus ploaie, să vede că e om bun la D-zeu«.

Cortejul.

Banderiul, ce sta sub conducerea dlor Petri, Davidescu și Sava s'a pus acum în mișcare, ear' după el trăsurile, în ordinea următoare:

Călăreții din Dârste, Săcele, Herman, Sânpetru, Brașovul-vechiu. Stupini, fiecare sub conducerea șefilor lor.

Campania junilor tineri din Scheiu. Campania curcanilor.

Campania junilor albi, care a fost cea mai frumoasă și care a făcut cea mai bună impresiune asupra publicului.

După banderiu urmau trăsurile; 2 trăsuri ale poliției.

Trăsura aranjierilor G. Navrea și St. Stinghe.

Trăsura I. P. S. S. Metropolitului însoțit de p. o. domn protopop I. Petric.

Trăsura vicarului Dr. I. Pușcariu însoțit de dl. G. B. Pop.

Trăsura asesorului Z. Boiu cu dl. Dr. G. Baiulescu.

Trăsura asesorului N. Cristea cu dl. G. Nica.

Trăsura Dr. R. Roșca cu dl. V. Popescu.

Trăsura Dr. E. Cristea cu dl. V. Goldiș.

A urmat apoi un șir de 150—180 de trăsuri a diferitelor parochii.

La casa parohială.

Pe întinsul drum dela gară până la casa parohială din cetate, drumul era înțesat de lume, îndeosebi pe promena de jos și strada Vamei. Metropolitul la ovațiunile ce i-se făceau pe drum răspundea cu o grațioasă de om tiner. Pe strada Vamei din 3 locuri s'au aruncat buchete de flori în trăsura Metropolitului.

Călăreții se așezară în 2 șire înaintea casei parohiale primindu-l de nou pe I. P. S. S. cu strigăte de »*să trăească*«. Coborîndu-se din trăsura, Metropolitul trecu printr-un frumos cordon de drăgălașe domnișoare cu coșulețe pline de flori în mână, ear' în poartă fu întâmpinat de 3 preoți cu odăjdile: B. Baiulescu, V. Șfetea și diaconul I. Prișcu.

Părintele B. Baiulescu a ținut o frumoasă cuvântare, la care Metropolitul i-a răspuns.

Cătră popor.

Peste câteva minute Metropolitul e sus în etajul al 2-lea la fereastră, de unde cu vocea-i sonoră mulțumește tuturor pentru primirea cea frumoasă ce i-s-a făcut, amintește faptul, că nu mai este al lui, ci al nostru, și deci pentru binele, fericirea și prosperarea noastră va lucra și va năvăli, ca dimpreună cu ceilalți factori să mergem și noi pas în pas cu celelalte națiuni culte.

Recepțiunile.

Au urmat recepțiunile. Toate notabilitățile și persoanele oficiale au fost primite în vizită. Proiectatul conduct cu torțe și serenadă din cauza ploaiei s'a amînat pe Luni seara.

DUMINECĂ.

Des de dimineață ferbere mare în lumea din cetate. Înaintea bisericii aglomerare extraordinară.

Serviciul divin.

La 9 ore se începe serviciul în biserică.

Preoții celebranți: Pușcariu, Boiu, Cristea, Roșca, Petric, Baiulescu, Coltofeanu, diac. Prișcu, clericul Todea și Comănescu es spre întîmpinarea Metropolitului, care este îmbrăcat de cătră ceilalți celebranți și se începe serviciul. Biserica plină de lume aleasă. Reprezentanții tuturor autorităților civile și militare sînt de față. Se face mai întăiu sfințirea, ear' după asta urmă liturgia, la care a cântat și corul dlui Timoteiu Popovici, compus anume spre acest scop. — Se sfințește de diacon nou alesul preot în Idicel, Todea.

Vorbirea Metropolitului.

Metropolitul cu vocea sonoră a ținut o frumoasă predică spre mulțumirea tuturor și îndeosebi a străinilor, cari admirau vocea puternică și accentele oratorice ale bătrînului Metropolit.

Metropolitul arată cum actualii parochieni prin biserica zidită au împlinit numai o datorință a fericitorilor lor părinți. Aduce laudă și mulțumire celor ce au ostenit: Baiulescu, Diamandi Manole și G. B. Pop, etc., apoi arată care e chemarea bisericii noastre; spune că e biserica națională, care are o îndoită însemnătate pentru noi, Românii din această țeară; continuă a spune, că biserica e un factor moralizator dintre cei mai însemnați; apelează la public, ca în interesul propriu și al neamului nostru să spriginească biserica, s'o cerceteze, să se roage, căci unde nu e credință, acolo nu poate fi voință fermă și rivnă de muncă. Încheie rugînd să spriginească biserica, apoi imploară binecuvîntarea asupra tuturor.

Banchetul.

După serviciu, Metropolitul însoțit de archimandritul Pușcariu și Dr. Eugen Meșianu a întors vizita comitelui-suprem, ear' la 2 ore d. a. s'a început banchetul, dat în onoarea I. P. S. domn Archiepiscop și Metropolit Ioan Meșianu.

Primul toast a fost al I. P. S. Archiepiscop și Metropolit Ioan Meșianu pentru Maiestatea Sa Francisc Iosif I.

A vorbit pe urmă dl Ioan Socaciu pentru guvern și administrațiune, la care a răspuns dl Maurer, comite-suprem.

A vorbit prea on. domn Ioan Petric pentru I. P. S. Archiep. și Metropolit I. Meșianu.

Pentru armată a vorbit d-nul N. P. Petrescu, răspunzîndu-i dl general de brigadă.

Pentru consistorul arhiepiscopului dl Virgil Onișiu.

Pentru confesiunile creștine p. on. domn B. Baiulescu.

Pentru oraș și magistrat d-nul Iosif Pușcariu, la care a răspuns primarul orașului Dr. Fr. Hiemesch.

Prea on. domn Z. Boiu a rostit de încheiere un toast admirabil, spunînd că bine ar fi dacă toate cele rostite ar fi și dela inimă nu numai de buze.

La orele 5 banchetul oficios a fost terminat.

Concertul.

Seara s'a dat în onoarea Archiepiscopului și Metropolitului un concert de cătră corul compus de harnicul domn T. Popovici, cu concursul binevoitor al d-șoarei Onoria T. Popovici, laureată a conservatorului din Viena. Profitul curat e destinat pentru scopuri filantropice. La 8 ore seara sala dela Redoută era plină de lume, care a participat pentru-ca pe deoparte să aducă ultimul tribut de recunoștință Metropolitului, pe de altă parte însă pentru-ca prin spriginul moral și material să se ridice nimbul nostru în fața străinilor. Afară de cei chemați au participat o mulțime de străini, anume autoritățile civile și militare.

Primul punct din program a fost executat foarte bine, aplausele lungi au dovedit îndeajuns reușita.

A fost condusă apoi pe bină d-na Miți Popovici, care cu o dexteritate de nedescris execută la pian »*Capriccio brillante de Mendelssohn*, acompaniată fiind de muzica orășenească. La fine i-se întinseră 2 buchete de flori ca recompensă pentru frumosul ei debut.

A urmat punctul III, Verdi G.: »*Corul marinarilor*« din Otello, act. 2. Aplausele furtunoase erau o dovadă eclatantă, că piesa a fost foarte bine executată.

În fine gentila și simpatica d-șoară Onoria T. Popovici apare pe bină în aplausele generale. Execută: »*Aria cea mare a Violettei*« de Verdi. Furtunoasele aplause nu încetară până nu apărură de două-ori de nou pe bină, cântînd de ambele-ori doina veche populară »*Păsăruică*«.

A fost acompaniată la pian de d-na Miți Popovici.

Ca ultim punct, V. Murășan I.: »*Brumărelul*« executat de corul mixt cu soli, în care cu multă precizie și artă a cântat d-șoara Onoria Popovici ca solo și d-nul P. Ciorogar. A fost furtunos aplaudat. S'a mai repetat odată și cu asta concertul se găta.

Impresiuni.

Cred că nu-mi spun numai părerea mea când zic, că concertul a reușit pe cât se poate de bine și laudă numai se poate aduce conducătorului, precum și debutanților în genere; ear' gentilei d-șoarei mulțumită și recunoștință putem să-i votăm pentru bunătatea ce a avut-o de a-și da și domnia-sa binevoitor concurs.

După concert pe la 10^{1/2}, se începă dansul cu animată și vesela horă și la 3^{1/2}, dimineața se găta cu sprintena sîrbă.

LUNI.

Conform programului stabilit, Luni I. P. S. Sa a servit la biserica Sf-tului Nicolae din Prund.

Primirea.

Pe la orele 8^{1/2}, vre-o 15—20 de trăsuri cu comitetul parohial a plecat să întîmpine pe Metropolitul. Lângă gimnasiu, în drumul mare, i-s-a făcut o frumoasă poartă de triumf pe care era scris: »*Bine ai venit*«. Casele românești de pe strada Prundului până la biserica toate erau împodobite cu coroane de flori și cu lanțuri de frunze. Toți elevii din gimnasiu, școala reală și comercială au format un șir dela gimnasiu până în Prund. Când ajunse la poarta de triumf, o ploaie de flori căzu din casa de vis-à-vis și pe rînd din fiecare casă românească i-se asvirleau flori.

Liturgia.

Liturgia s'a început la 9 ore celebrînd: Metropolitul, Archimandritul, Boiu, Cristea, Roșca, Petric, Voina, Saftu, diaconii: Prișcu și Todea și clericul Comănescu. A fost sfințit pe urmă Todea de preot. După terminarea slujbei a mers la un parastas la biserica de pe Tocile Sf. Treime.

Pe la 12^{1/2}, a început vizitele, făcînd la o mulțime de familii visite.

Banchetul.

Acum la 2 ore urmează banchetul la gimnasiu, care decurge foarte frumos. Se rostesc multe și frumoase toast. Entusiasmul la culme.

V-n.

La

Abonament lunar

pentru

Iunie st. vechiu

învit

Administrația ziarului „TRIBUNA“

„Munții“ noștri.

Munții noștri? Munții - Apuseni! Munții lui Horia, munții lui Iancu! Munții scăldați în sînge românesc și vitejesc! Munții cari sînt fala și țaria anulii 1849. — E chiar o jumătate de veac dela acele vremi și zi de zi, ce o trăim, ne amintește noue nelegiuri, noue opintiri dușmănoase și păcătoase, de a pune mîna sîngioasă pe acești munți — căci ei erau țaria unui popor întreg ce nu se pleca, ce pus-a mîna, pe par, sapă și coasă, ca într'un cuget și simțire să moară pentru ideile de libertate și dreptate, să-și verse sîngele și pentru tronul amenințat — ca un popor dinastic ce era și mai este. Noi pentru drepturi naturale ne-am luptat și ei ne-au făcut — și ne fac — hoji și tăcunari; ei, a căror gloate erau împetrite cu atăția și atăția pușcăriasi, cu atăția întemnițați și făcători de rele.

Pusu-și-au în gînd să cuprindă munții noștri, țaria noastră, ca ei — lupi flămînzii și setoși — singuri să fie domni în această țeară și încunjurați-ne-au munții din toate părțile, ca chip și modru de înțelegere și comunicare să nu mai fie între munți și câmpii. Din o miie și una de părți ne-au atacat, folosit-au și minciuna și fărădelegi oprite de dreptul gînjilor, ca să poată sfărîma cuibul vitejilor. Dar bătăuți și alungați au fost cu rușine de atătea-ori! Bătăuți de oameni, fără arme și munițiuni, nededați cu disciplina militară, conduși de preoți, ce și-au înșchimbă crucea în pușcă, de studenți și practicanți, cari numai ieri au luat sabă în locul penei de scris, — dar' toți erau inspirați de sfînta cauză, toți curajoși și neobosiți pentru însăbîndirea ei.

Ei! părinții noștri au învins, căci erau înfocați de ideile mari și sfinte; s'au aruncat în luptă cu credința în puterile lor și în sfîntenia cauzei; acestea le-a dat țaria, cu care și-au apărut munții, cu care au învins și alungat pe năvălitorii fărădelege și însăbătociți în fire. Pildă trebuie să luăm dela ei și noi în aceste zile de grea încercare, dacă cu adevărat și cu sinceritate vrem să ne apărăm și mîntuim munții noștri — țaria și scăparea noastră de acum. Pildă trebuie să luăm dela acei viteji și martiri ai chemării neamului nostru, dacă vrem să ne mîntuim școala și biserica primejdii, dacă vrem să ne mîntuim autonomia bisericii și libertatea ministrilor ei, pe cari puternicii zilei, cu atăta rivnă păcătoasă, vreau să ni-le răpească cât de-adreptul, cât mai pe de-a ocolitul, cu argint alb și sunător.

Autonomia bisericii noastre, libertatea ministrilor ei, e fala, e țaria noastră — sînt munții noștri de scăpare, perderea lor e moartea noastră, cum, acum 50 de ani, ar fi fost pentru înaintașii noștri, perderea Munților-Apuseni, dar' moartea lor ar fi fost o moarte eroică, o moarte vrednică.

Și dușmanul fărădelege, întrat-a deja cu gînd rău și păcătos în munții noștri, atăția preoți și învătători părsitu-și-au posturile; tac și nu lucră, ei se pleacă și căciulesc dela cel din urmă scrietoraș notărășesc până sus, până unde îndrăznesc numai să se apropie.

Dar' nu e de perdit nădejdea, că mișcare mare și sfîntă pornu-s'a în bisericile noastre, ca dușmanul să nu între mai departe și scos să fie și de unde s'a virit.

E drept că congresul din Sibiu a hotărît să se primească banii dați de lege, dar' nu trebuie uitat nici conculul al doilea, conculul din inițiativă preoțească, de a se pune mic și mare pe lucru, ca odată, când vedit va fi, că acești bani dați de lege sînt numai un mijloc de nelegiure și înlăntuire păcătoasă, să-i poată respinge fără să le mai simtă lipsa. Acest concul nu trebuie să se uite, la intruparea lui trebuie să se lucre de cu bună vreme și cu multă chibzuire, căci el e menit să apere întregitatea autonomiei bisericii gr-or., căci mai tîrziu, dacă funduri nu vor fi, de giaba se vor mai aduce concluse de a se respinge dotarea ungurească, acele nu vor fi respectate; preoții dedați cu bani de-a gata nu vor mai voi să înceapă postul.

Dar' nu trebuie să uităm nici faptul, că concul I. al congresului s'a adus mai ales prin concularea mirenilor — bărbați cari de cari mai grei la cumpăna vorbeii, cât și a pungei. Eu vîd un bine în lucrul acesta! Dacă rîul, de care toți ne temem, va urma, cel puțin preoțimea nu va fi învinuțită că i-s-a primejdii biserica pentru un traiu mai bun, pentru un bld de linie. Dacă rîul va veni, când mireni — grei la vorbă și la punga — perde-și vor loată credința în optimismul, de care au fost călăuziți, atunci mai îndatorăți vor fi să sară, toți ca unul, și unul ca toți, să-și apere biserica — drepturile ei primejdii — și cu vorba și cu punga.

În biserica unită se continuă lupta pentru respingerea rușinosului și injositorului ajut de stat.

Lupta aceasta fînteste mai mult la respingerea ajutorului, la respingerea dușmanului ce vrea să se vire în așezămintele noastre bisericesti pe un preț așa rușinos de mic. E frumoasă lupta aceasta și cu bune urmări. Cunosc mulți, cari au greșit, și în urmă s'au pocăit și cred, că fără îndoială, e frumoasă și

trebuie ținută la înălțimea ei, dar' se nu ne prea uităm de primejdi și mai mari ce ni-se prepară — se nu perdem din ochi congrua și autonomia, ce se găta să ne înghită și nimicească.

Cu privire la autonomia plănuțită și în lucrare, conferența episcopilor și-a dat cuvîntul, declaratu-s'au și mireni în conferența dela Cluj; ear' »*Unirea*« în fața acestei primejdi s'a declarat, în atătea rînduri și așa de bărbătește încât nu-mi vine să cred, că »*cei chemați*« se stee cu mînil în sîn la lucrările comisiei de »9«, precum și la a celei de »27« — nu-mi vine să cred să lase lucrurile baltă și poate-că s'au și pus la cale lucrări serioase, cari nu se pot spune tuturor și nu e iertat să se dee în vileag.

Dar' a respinge »*autonomia*«, a ne păzi numai de ea, fără să ținem cont și de congrua, e inconsecuță. Congrua, banii fie aceia ai statului, fie și ai șovinștilor catolici, ne vor nimici libertatea bisericească, ne vor duce poate chiar în apele temutei autonomii catolice, de nu vom fi pregătiți a-i respinge. S'au auzit voci și până acum, ca să ne punem la lucru, să iscodim mijloacele de lipsă, să facem tot ce se poate face, ca noi și din ale noastre puteri să ne scoatem din jugul străin. Și nu au fost băgate în seamă aceste glasuri — nu știu din pricina, că au fost prea puține și au atins lucrul numai așa în fugă, și nepășind cu un plan de muncă bine alcătuit; sau doară din pricina, că în mîntuirea cea mare a necazurilor ce ne copleşesc nici nu mai știm de ce să ne apucăm mai întăiu.

Lucrurile sînt atît de multe, ear' însemnătatea lor atît de mare, căt consistoarele nu mai biruesc să păsească todeaua și în pripă cu proiecte, cu planuri de muncă, ear' cei mici, cei dela sate nu se prea pricep ori nu se încumetă, fiind dedați a primi toate de-a gata dela cei de sus. Ce bine ar prinde acuma, ca pe lângă consistoarele să mai fie o corporație mixtă din fruntașii preoțime și ai mirenilor, cari cu statul și munca lor se de ajutor la chivernisirea și înmîntuirea averilor bisericești!! Această corporație chemată ar fi acuma ca plan să ne dee, și arete căile cele mai scurte și mai lesnicioase, ca noi și din ale noastre să ne dotăm preoțimea. Dar' acea corporațiune nu e, mireni noștri nu au nici un rol în treburile noastre bisericesti, de aceea și sînt așa de răci și depărtați de biserică.

Glusul lor e așa de rar! Glasul lor sună numai în clipe de o extremă primejdie; și acest glas a sunat mai în urmă în conferența dela Cluj. E vremea, ca glasul lor din nou să sune!! Datori sînt la aceasta prin însuși glasul lor dela Cluj, datori și prin primejdia ce ne amenință, nu biserica, ci neamul!

Dacă vrem libertatea bisericii, dacă vrem autonomia ei, trebuie să ne ferim preoțimea de ajutor străin, de ajutorul catolicilor, care pune-va lanț mînilor și scăluș gurei lor.

Trebuie să recunoaștem, că preoțimea e săracă și lipsită, căt nu o mai poate duce cât va primi orbește congrua ce i-se va aduce. Ea are lipsă de ajut și-l va primi ori de unde i-se va da, chiar și cu vinderea autonomiei. Chiar de aceea datorința tuturor e să sară și să le ușureze soartea. Chiar de aceea e vremea, ca mireni să mai pună la cale o intrupare ca cea dela Cluj. E vremea ca preoțimea și mireni din nou să se întrunească și să se sfătuiască cu cumpet și înțelegere în fața acestui mare pericol ce ne amenință, ca din această sfătuire să preucadă un plan de lucrare, de muncă rodnică, ce se tragă în mrejele sale și căpeteniile și pe cei mici ai clerului, căt și ai mirenilor.

Cei-ce vreau să sîrbătorească anul 1900, sîrbătorească-l prin zilele sfințite acestei munci, ce cuvine-se, ca începută să fie cât mai în grabă.

Munții noștri, țaria noastră de acum, e în primejdie întocmai ca în 1849 munții lui Iancu; de vrem mîntuirea noastră ca neam, în apărarea lor să sîrim, toți ca unul, și unul ca toți!

Richiteanul.

Dela Cernăuți.

„Patria“ earăși confiscată.

— Dela corespondentul nostru. —

— 17 Iunie n.

Nrul de Mercuri al »*Patriei*« a fost din nou confiscat (a șeptea-oră din opt nri consecutiv), de astă-dată din cauza foței, a unor extrase din vocile de presă asupra situațiunei din Bucovina (din »*Liga Română*«, »*Gazeta Transilvaniei*« și »*Revista Orăștiei*«) și din cauza publicării unei corespondențe din Fundul Moldovei. Astfel nrul acesta ni-se presentă foarte ciudat avînd trei coloane albe, acoperite fiind ici-colea cu leacnicul »*confiscat*«.

Spre a se pute convinge ori-și-cine cum sînt Românii bucovineni de însufleșiți și parați la luptă contra elementelor străine guvernatoare, vî alătur aci corespondența confiscată din Fundul Moldovei, o comună fruntașă curat românească.

Fundul-Moldovei, în 8 Iunie.

Ar fi cea mai mare mișelie din partea unui Român bun, dacă în fața acestor prigoniri satanice ar rămîne ne-simțitor ca peatra.

Acuma, când toate puterile iadului par a fi răscolite în contra neamului românesc din această țeară, când toți veneticii turbați și fulgerați încoace și-au dat mîna și ridică în contra noastră armele cele mai veninoase, ear' nouă voese a ne răpi și unica armă ce ne mai rămăsese: ziaristica; acum e datorita noastră a Românilor să ne strîngem rîndurile, să dăm mîna cu mîna și să purtăm lupta cu toată bărbăția de care mai sîntem capabili. Datoria noastră sfîntă este să ne aliam stindardului falnic, ce filfăe mărăț gaurit de gloanțele censurei. Precum un steag de războiu e mai prețuit și mai scump când e gaurit de gloanțele dușmane, așa și ziarul nostru »*Patria*« ne pare încă și mai valoros, și mai scump este, când îl primim știrbit de cei-ce vor să ne teoriseze și să ne pună scălușul în gură.

Prin astfel de mijloace nu ne vom lăsa înfricați, fie că mijloace mult mai diavolești se vor pune în mișcare contra noastră. Expulsarea Ardelenilor nimic nu le poate ajuta, din contra, cu atît mai virtos ne vom pune noi pe lucru, noi cei-ce ne știm legați cu legături sfinte de această gliă. Confiscările »*Patriei*« înocă nu sînt în stare să ne facă, ca să amuțim, căci atunci când simțim cuțitul la os, atunci încetează ori-ce considerare.

Evident doară că veneticul și-a pus de fîntă stîrpirea noastră de pe acest pămînt. Zădarnic însă o să rămîna visul de aur al veneticului, căci până-ce vom simți aburind din pămîntul Bucovinei sînge sfînt de Voevozi români, până-ce ne vom ști legați de această gliă cu amintiri puternice de un trecut glorios al gîntei noastre pe acest pămînt, până atunci nici o confiscare și nici o expulsare nu ne va rețină dela luptă în-cepută.

Voi imitatori ai lui Nero! Confiscați mai întăiu toate mormintele străbunilor noștri, rîsturnați mănăstirea Putnei și răpiți moaștele Sfîntului Stefan-Vodă, confiscați toate celelalte mănăstiri zidite de Voivozii români, confiscați codrul Cosminului, stîrpiți din noi toate amintirile trecutului nostru glorios de pe acest colț de pămînt, stîrpiți din inimile noastre schinteia conștiinței naționale — și atunci de abia puteți triumfa, până atunci însă zădarnice vî sînt toate sforțările desperade, giaba vă ascuțiți dinții — noi rîdem de voi, căci sîntem încă prea tari, ca să ne puteți birui!

Unul pentru toți.

Cronica zilei.

Sibiu, 20 Iunie n.

Filantropie. Domnișoara Hersilia Popovici din Hațeg a dăruit comunei Strei-Șacel 180 fl., din cari 89 fl. destinați pentru biserică, ear' 91 fl. pentru oamenii păgubiți prin incendiu.

CONFISCAREA „PATRIEI“.

Numerul ultim de Duminecă al »*Patriei*« e tot așa ca antecessorii sei, plin de oglinzi albe, al căror loc îl ține cuvîntul »*confiscat*«. E al nouălea număr confiscat. Rușine!

Necrolog. Subscriși cu inima frîntă de durere aduc la cunoștință, că preabibita lor Silvia Bichicean născ. Ardelean după un morb greu și lung provăzută fiind cu sfințele Taine, și-a dat nobilul suflet în mînie Creatorului Vineri, în 4/16 Iunie a. c., în al 25-lea an al etăței și al 6-lea al fericitei căsătorii. Rămășițele pămîntești ale preabubitei răposate s'au depus spre vecinică odihnă Sîmbătă, în 5/17 Iunie a. c., la 4 ore d. a. în cimiterul gr-or. român din loc. Nereu, la 4/16 Iunie 1899. Fie-i țeria ușoară și amintirea vecinică. Silviu Bichicean, paroch, ca soț. Valerie Bichicean, ca fiu. Ioan și Xenia Raica, ca părinți. Cristofor și Alexandra Bichicean, ca soeri. Ioan, Aurel și Pavel Raica, ca frați. Atanasie și Aurelia Suci, Eremie și Iulia Popoviciu ca cumnați.

Hymen. D-șoara Aurora Popea din Brăila și dl Vasile Moga, arhitect la căile ferate române în București, — fidanțați. Fidanțați sînt originari din Transilvania și înrudiți cu familii fruntașe dela noi.

Romance brave. În numărul dela 4/16 Iunie al »*Patriei*« cetim următoarele:

»In ciuda tuturor opintirilor din partea mîntoșilor dela gubernie, în ciuda goanei nebune după tricolorul nostru național, constatăm cu deosebire satisfacție, că

domnișoarele române din Cernăuți — ca și când s'ar fi convorbit înainte — poartă aproape toate de-arindul cu fală și fără teamă tricolorul național. Ești încântat, când 'ți se oferă ocazia să convii cu un număr mai mare de domnișoare române: unele poartă tricolorul pe piept, arătând, că sub el palpită inimi sincere și calde românești, altele îl poartă ca cravată la grumazi, multe îl poartă în pălărie, multe la brâu și eărăși multe în cosițe. Cine a participat la excursiunea »Junimei« din Horecea, sigur nici-când nu va uita impresiunea plăcută, ce au făcut-o asupra-i domnișoarele noastre decorate cu tricolor. Sântem mândri, că putem înregistra faptul acesta atât de înălțător; mândri sântem, că avem astfel de domnișoare în acest timp de persecuție și urgie ne mai pomenită. Trăească domnișoarele noastre, cari poartă tricolorul național!

Bravele sorioare premească și din partea fraților ardeleni un călduros »Să trăească!«

Românii din Berlin au înființat acolo o societate numită »Societatea academică română«, în sinul căreia studenții și colonia română se se poată concentra.

Confiscarea »Deșteptării. Aflăm din »Patria«, că nrul din săptămâna trecută al foii populare bucovinene »Deșteptarea« a fost confiscat din cauza unor pasaje din articolul prim, în cari erau puse în lumină adevăratele fapte lui Arcadie și se apreciau după merit confiscările constante ale »Patriei«.

Necazurile noastre. Ni-se scriu următoarele: »În numărul 121 cetim despre neajunsurile Românilor din Mesici (Bănat). Nu numai în Mesici, ci în o grămadă de comune din tractul »Vârșului, Bisericeii-albe și Panciovei, Românii sânt siliiți a susține bisericii și școlae, în cari numai s'erbeste se face serviciul divin și numai s'erbeste se propune școlarii români, cum sânt comunele Iasenova, Gai, lângă Cubin, Zagaia, Parsa, Sefcherin, Samos, Marghita, Borcia, Dubovei, orașul Panciova, Vârșei etc. etc. Școlaele din fostul confiniu militar sânt comunele de stat, deci după legile țerei ar trebui să se propună școlarii români, dacă sânt 30 de școlari, românești; aceasta însă autoritățile școlare nu observă, ci lasă, ca sute de școlari români să învețe în școală s'erbeste, nu românește.

Cercetarea bisericeii. Ministrul reg. ung. de culte și instrucțiune a trimis inspectorilor de școlae un ordin, prin care dispune în mod obligatoric, ca în zile de Dumineci și s'erbători elevii școlaelor de stat să participe la serviciul divin în bisericele confesiunii lor sub supravegherea învățătorilor. Elevii școlaelor populare sânt îndatorați a se conforma acestui ordin toamna până la finea lunii Octomvrie, ear' primăvara dela 1 Aprilie începând. La dorința părinților, ori a învățătorilor de clasă, elevii slabi de constituție pot fi dispensați dela cercetarea bisericeii.

Pentru maghiarisare. În 11 a curenteii s'a constituit în Brașov Reuniunea școlară a Maghiarilor de acolo, al cărei scop mărturisit e: a ocroti și ajuta pe băieții de școală săraci ai Maghiarilor, adevăratul scop însă e maghiarisarea. President al Reuniunii a fost ales inspectorul de matricule Ollik Géza, ear' prim-secretar Halász Gyula, profesor la școală reală. Întru ajungerea scopurilor sale Reuniunea va da stipendii, premii, ajutoare de cărți și recuzite de scris, va aranja prelegeri publice populare și »cursuri de prelegere în limba maghiară«, va înființa bibliotecă populare și un internat pe seama școlarii săraci.

Galanteria lui Krivány. Pe timpul când Krivány petrecea »incognito« în Viena, o femeie voalată îi făcea des vizită la locuința lui din hotel Klomser. După definerie, aflând femeia că ce om de omenie a onorat ea cu vizitele, s'a dus la poliția din Viena și a depus toate cadourile primite dela el: briliante, mărgeluri și tot felul de bijuterii. Estimătorul oficial le-a estimat în preț de 80.000 fl. Zilele trecute ar fi trebuit să fie licitația publică a lor, având se încurgă banii în casa orfanală din Arad. Licitația însă, din cauze binecuvântate, nu s'a ținut. S'a constatat adevărat ulterior, că prețioasele sânt false și nu valorează mai mult decât 80 cruceri.

O pălărie scumpă. »Figaro« spune, că un milionar american a oferit lui Loubet, presidentul Republicii franceze, 13,600 franci pentru jobenul ce-l avea pe când baronul Christiani, din prilejul demonstrațiunii din zilele trecute 'i-l turtise cu o lovitură de baston. Ofertul însă n'a fost luat în considerare.

De două-ori moartă. Zilele trecute a murit în Borgo-Bistrița soacra lui Basil Chakeni. Seara s'au adunat la priveghiu neamurile și prietenii familiei și au priveghiat toată noaptea. Cătră cinci ore dimineața moarta a început să se miște, și-a deschis ochii și oftând lung s'a ridicat din cosciug. Femeile au alergat toate afară cuprinse de groază, dar bărbății 'i-au sărit în ajutor; 'i-au dat un pahar de apă, pe care învata a beut-o cu mare poftă. De vorbit nu

putea vorbi, ci privia numai împrejur. După câteva minute a căzut eărăși pe spate și 'și-a închis ochii — pentru totdeauna.

Școală de gazetărie se va deschide în Noemvrie a. c. în Paris, al cărei corp profesoral va fi compus din cei mai de frunte ziaristi francezi. Această școală de gazetărie va sta în legătură cu institutul »Collège libre des sciences sociales«. Henry Fouquier, colaborator la »Temps«, (acum candidat de a fi ales membru al Academieii în locul răposatului Paileron), va ține prelegere despre tehnica redactării; Jules Cornély, colaborator la »Figaro«, va preda istoria presei; Jean Cruppi, membru al camerei franceze, va prelege despre legislația în afaceri de presă, ear' Seignobos, renumitul profesor la Sorbonă, va prelege despre istoria timpului modern cu referință la gazetăria politică.

Știri mărunte. În Reghin musicantul Iosif Müller 'și-a împușcat nevasta, din gelosie.

— În Hălmașiu băiatul surdo-mut al lui Ioan Pau aprinzându-și hainele a doi scrum.

Georghită, băiețelul de doi ani al Anței Suciu din Jermata, 'și-a răsturnat pe el un vas cu apă ferbinte. După scurtă agonie nenorocitul a murit.

VIAȚA SOCIALĂ.

Producțiunea sodalilor. Reuniunea meseriașilor români din Sibiu prin concertul de alaltă-seară, dat în sala dela »Gesellschaftshaus«, a procurat de nou publicului sibian o seară plăcută. Obicinuiți a ști numai lucruri bune despre această Reuniune, condusă cu mult zel din partea presidentului ei V. Tordășianu, raportul de față eărăși numai de bine poate să o vorbească. Concertul a avut succes complet atât în privința morală, cât și în cea materială.

Prestațiunile coriștilor și debutul diletanților în piesa teatrală »Idil la țeară« au satisfăcut pe deplin așteptările publicului, dat de altcum încă din trecut cu debuturi întotdeauna bine succese din partea harnicilor nostri meseriași. Punctele din programul concertului au fost mult aplaudate; unele din ele au trebuit repetate; mai mult a plăcut însă compoziția pentru cor mixt »Maș mărila«. Orcanul de aplauze urmate după acest punct poate servi de îndemn conducătorilor Reuniunii, că în programul concertelor viitoare să susceapă inoesebi compozițiile populare, mai ales, că — după-cum a dovedit afluența de alaltă-seară — grosul publicului la concertele Reuniunii îl dă țărănimea și clasa industrială. În piesa teatrală toți diletanții s'au achitat cinstit de rolurile lor; inoesebi dl Poponea (boeriu tomnatec, care însetează de nițică liniște la moșia sa dela țeară) și doamna Ciontea (în rolul de nevastă grozav de jalusă a boierului) te făceau a crede, că ai înainte-ți teatraliști de profesie și nu diletanți cari oboșiți de munca zilei se îndeletnicesc și cu astfel de lucruri, cari pe lângă folosul moral-cultural ce înșii il au din ele, procură și publicului câte o seară plăcută. Totul ce ar fi de obiecționat — mai mult ca îndemn pentru viitor — e, că dialogurile une-ori erau prea trăgănate: gelosia cocoanei Smandița trebuia să fie scoasă la iveală prin vorbă ceva mai repede și mai pasionată; bărbatul motoflete a fost aproape perfect reprezentat prin jocul dlui Poponea, ear' dl Ișan în rolul bărbatului infuriat pentru fuga nevestei sale a fost ireproșabil. Presentare simpatice are pe bină d-na Roșca (nevasta fugită); și-a interpretat bine rolul, peăt numai că vocea-i este prea slăbuță pentru spațioasa sală dela »Gesellschaftshaus«, și astfel nuanșările mai subtile au perdit mult din efect. Tot aceasta s'ar pută zice și despre jocul d-soarei Rempold (orfana), ear' dl Stroilă pe lângă organul seu excelent ar pută deveni foarte bun diletanț, dacă ar tinde să se desvețe de declamare. În istorisirea buclucului seu care 'l-a silit să fugă dela părinți, prea des perdea tonul de conversare, și aluneca în declamare. În celelalte 'și-a înțeles bine rolul și 'și-l-a interpretat corect. Roluri mici au avut dl. I. Părău (servitor) și I. Imberuș (tutorul orfanei); ambii s'au achitat de ele splendid. Din parte-mi așa recomanda dlui Imberuș rolurile de intrigant. Ar posa de minune în astfel de roluri. Astfel, abstrăgând dela aceste puține observări — făcute cu cea mai bună intenție — debutul diletanților de alaltă-seară a fost foarte succes. Să-i vedem și în viitor în astfel de roluri, ear' pentru distracția pro-

curată publicului alaltă-seară, privească drept recompensă însuflețite aplauze ce au urmat după sfârșitul piesei.

Au urmat apoi frumoasele jocuri »Călușerul« și »Bătuta«, jucate cu verva obicinuită la voinicii meșteri în ale jocurilor acestora. Spete late voinicești, fețe tinere îmbujorate, costum frumos de te perdeai privindu-l, — aceste erau exteriorul călușerilor de alaltă-seară, ear' sub eșarpa tricoloră cine știe pentru cine va fi fost bătând inimioara voinicească! Cine știe de al cărei drag jucăt-ou așa frumos și voinicește? Căci mulți ochi de vrajă priviau cu foc la jocul lor!...

După acestea a urmat partea cu mult dor așteptată de bujorii petrecerei. O horă mândră și frumoasă a făcut început dansului, care a durat până dimineața cu mare veselie și în mare învălămeșală. Pentru-că, deși din anumite cauze existau motive de temere, că de astă-dată concertul nu va fi ceretat de public în număr mare, totuși temerile s'au dovedit a fi fost nebasate. Atât la concert, cât și la joc sala era plină de public. Despre numărul celor prezenți ne putem face idee din faptul, că seara la cassă s'a încassat peste 215 fl. Inteligența a fost reprezentată prin: asesorul Voilean cu familia, asesorul M. Lazar, judele Penciu cu familia, Iulian Popescu cu familia, asesorul Lucușa cu familia, vicecolonelel Muntean, căp. pens. C. Stejar, Dr. I. Beu, N. Toğan, Ancean, Dominic Raf, cu soțiile, doamna Neagoe cu fiicele, d-ra înv. V. Joandrea cu tatăl, d-soara Pipos, familia Tăbăcariu, Dr. C. Diaconovich, G. Dima, Dr. Parasca, Dr. David, Dr. Stroia, I. Broju, D. Câmpăan, Lungu, înv., Dürr, ear' din provință not. Fleschin cu soția, comec. Doboș cu soția, not. Sasu din Rusciori, și alți mulți și multe, cari dacă lipsesc din acest raport, nu raportorul e de vină, ci acei ochi de vrajă, costumele acelea sibiene și silitenești, cari cu atăta putere atrag privirile și atenția bietului privitor — indiferent, mă rog! — încăt toate celelalte lucruri îi zboară din minte, rămânându-i numai dulcea amintire despre concert, coriste, teatru și... și fete multe și frumoase.

Bibliografie.

»ENCICLOPEDIA ROMÂNĂ« editată sub auspiciile și din însărcinarea Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român.

Dr. Corneliu Diaconovich, prim-secret. Asociațiunii.

A apărut fascicoul XIV. al acestei importante și mari publicațiuni, cuprinzând articolele Emerit-Fărcașele, la olaltă peste o mie articole și o frumoasă hartă a Europei, executată în institutul F. A. Brockhaus din Lipsca. Și acest fascicol cuprinde o serie destul de lungă de articole mai mari și de interes special românesc. Amintim biografiile: Eminescu, Enăceanu, Enescu, Erbeceanu, Erdélyi (episcopul), Esarcu Const, Eustatievi, Fălcioianu; apoi: Emin Pașa, Ennius, Eusebiu, Eötvös, Falb. — Articole istorice: Epigrafia, Episcop, Epoca, Dra, Eterie, Etrusci, Ev, Evgheniți (Epitropia lor), Fanarioți (A. D. Xenopol). — Articole literare și de filosofie Emoțiune, Enciclopedia, Estetica, Etimologia, Eu, Evoluțiune, Existența, Fabula, Fantasia, etc. — Din materialul geografic amintim: Englitera, Estonia, Etnografia și Etnologia, Etruria, Europa (cu hartă), Făgăraș, Fălcu, Fălcieni, Fântânele. În fine mai amintim următoarele mai mari și mai interesante, Emigrațiune, Englezi, Epilepsia, Ereditate, Evangelia, Evangelist, Examen Export, Exosițiune, Făina, Familia etc. — Apariția regulată a fascicolelor și îngrijirea, cu care este condusă această lucrare, ne îndreptățește la speranța, că prima »Enciclopedie Română« va fi terminată curând.

Abonamentele se fac la W. Krafft în Sibiu (deposit general pentru România: E. Storek, București) și se primesc numai pentru publicațiunea întregă. Prețul de prenumărare: pentru un tom broșurat fl. 10.—, compactat fl. 11.60 (în România lei 25.—, resp. 28.50).

»Tribye«, sensaționalul roman de George du Maurier, tradus de curând în românește de »Afin dela Tuscia« se află de vânzare și la librăria noastră. E un volum de 336 pagini, tipărit frumos pe hârtie fină, și elegant ajustat; foarte potrivit cadou de ocazie. Costă numai un florin (2 coroane.)

Manual complet de agricultură rațională.

De Dr. George Maior,

profesor de agricultură la școala dela Ferăstru și la seminarul Nifon Metropolitanul,

pentru usul școlaelor speciale secundare și superioare de agricultură, seminarii, școlae normale, studii particular și de consultat pentru aprietorii practici.

Cartea a fost agrobătă de ministerul agriculturii, comerțului, industriei și domeniilor și subvenționată de »Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român din Sibiu«, de »Reuniunea agricolă a comitatului Făgăraș« și numeroase alte societăți științifice și economice.

Lucrarea cuprinde 4 părți:

Partea I. AGROLOGIA sau agricultura generală — 33 coale de tipar, având 217 figuri intercalate în text. Costă 5 coroane sau 7 lei.

Partea II. FITOTECHNIA SAU CULTURA SPECIALĂ A PLANTELOR, dimpreună cu fâneațele și pășunile — 38 coale de tipar cu 202 figuri în text. Costă 10 lei sau 8 coroane.

Partea III. ZOOTECHNIA SAU CULTURA VITELOR, dimpreună cu nutrițiunea vitelor, industria lăptăriilor și cunoașterea lănei, peste 30 coale de tipar, cu vre-o 200 figuri în text, diferite rase și specii de vite domestice, copiate după natură. (Se află sub tipar și va apăre până la finele lui Martie v.) Costă 10 lei sau 8 coroane.

Partea IV. ECONOMIA RURALĂ. (Va apăre mai târziu).

Cartea este în 4 volume mari deosebite, formând însă un singur tom și cuprinzând tot ceea-ce privește agricultura, atât din punct de vedere științific, cât și practic, este scrisă într'un limbaj ușor, popular, cu terminii culeși din însuși graiul poporului agricultor. Ea se deosebește în mod esențial de produsele literare similare, apărate până acum în limba română, prin varietatea și cuprinsul ei, căci este cea dintăiu carte de specialitate, care ia concurență cu cele mai bune lucrări germane și franceze. Toate societățile literare naționale și revistele de specialitate au recunoscut unanim valoarea ei.

Ea umple un mare gol în literatura română de specialitate și n'ar trebui să lipsească de pe masa nici unui agricultor practic, mare și mic, cum nici din bibliotecile școlare și ale Reuniunilor culturale și economice. Prețul, față cu sacrificiile făcute de autor în adunarea materialului și munca depusă, este moderat.

Se află de vânzare la autor, București, strada Tudor Mihu 25 și la »Tipografia« noastră.

»Naționalitatea«. Societatea noastră, »Tipografia« a scos într'o elegantă broșură interesantă studiu de Max Nordau despre »Naționalitate«. Valoarea acestui studiu este cunoscută cetitorilor nostri limbaj frumos în care »Rosmarin« al nostru a știut să-l îmbrace e gustat deja de cetitorii nostri, căci în »Tribuna« s'a publicat mai întâiu. Vorba era numai ca interesantele observațiuni originale ale genialului autor să nu rămână resfirate prin atăția numeri de ziar, ci să fie colectate într'un mănunchiu, mai accesibile la cetit și meditat. Aceasta a implinit-o »Tipografia« căm a retipărit articoli din »Tribuna« în broșura de față. În estensiune de 40 pagini tipărite frumos pe hârtie fină, această prețioasă broșură se trimite francat pentru 25 cr. A se adresa la librăria »Tipografia« societate pe acțiuni în Sibiu.

Sosiți în Sibiu.

La 20 Iunie n. 1899.

Hotel »Imperatul Romanilor«: Brânya, privatier din Orăștie; Graeser, jude de tribunal din Ibașfalău; Blum din Vinzenheim, Kröner din Nürnberg, Neugebauer, Silberberger, Reich, din Viena, Pusztay, Kraut, din București, comercianți. Hotel »Neurhiner«: Ajtai, musicant din Tirgul-Murășului; Haydu, oficial din Cluj. Hotel »Habermann«: Geiger, cu societatea din Budapesta; Tibru, Rusan, din Alba-Iulia, Moldovan din Turda, studenți. Hotel »Meltzer«: Francisca Horváth, soție de inginer, d-na Cerkez, ospătăreasă, din Căneni; Fleșchin cu soția, notar din Porcești; Nagy, voiajor din Viena; Iacob, Mosora, din Seliște, studenți; Sachsel, comerciant din Budapesta. Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Bațeaș. Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni: V. H. Dressmandt.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 17 Iunie n. 1899

Săminte	Cantitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.		Cantitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până		dela	până
Grâu						
Bănățesc nou	75	9.10	9.20	76	9.25	9.30
Grâu de Tisa	75	9.10	9.20	76	9.15	9.20
Grâu de Pesta	75	8.95	9.05	76	9.10	9.15
Grâu de Alba-Reg.	75	9.15	9.25	76	9.15	9.25
» » Bacica	75	8.95	9.05	76	9.05	9.10
Grâu ung. de Nord	75	—	—	76	—	—
Săminte vechi ori noue						
Soiul						
Secară	prima de nutret	70-74	7.20	73	7.30	7.35
Oz	de vinare	80-82	6.15	85	6.35	6.35
» »	de bere	82-84	6.60	7	6.75	6.75
Ovăz	—	84-86	—	—	—	—
Cucuruz (porumb)	bănaș, da alt soi	39-41	6.00	41	6.10	6.10
Moiu	—	—	11.25	12.00	—	—
Hrișcă	—	—	4.30	4.40	—	—
Grâu	Mart-Apr. Sept.-Oct.	8.90	8.92	—	—	—
Cucuruz	Maio-Iun. Iulie-Aug.	4.44	4.41	—	—	—
Ovăz	Mart-Apr. Oct.	5.63	5.65	—	—	—
rodute diverse						
Săm. de trif.	Lucernă unguroască roșie	—	—	—	—	—
Oileu de rap.	rafinat	—	—	—	—	—
Uns. de porc	dela Pesta	52.00	52.50	—	—	—
Slănină	dela țeară sventată	—	—	—	—	—
» »	afumată	49.00	50.00	—	—	—
Prune	—	—	—	—	—	—
Licitar	slavon, nou	—	—	—	—	—
Miere	bănățesc	—	—	—	—	—
» »	brută	—	—	—	—	—
Oasă	galbina străcurată de Rosenau	—	—	—	—	—

Oranul pietii din Sibiu.

Din 20 Iunie n. 1899.

Hârtie-monă română	Cump.	9.46	vând	9.50
Lire turcești	—	—	—	—
Imperial (16 R aur)	—	19.01	—	19.11
Banknote 100 k	—	126.75	—	127.60
Galbeni	—	5.64	—	5.69
Napoleon-d'or	—	9.49	—	9.55
100 Marce germane	—	58.45	—	59.00
Livre sterling	—	11.92	—	12.02

Bursa de Budapesta.

Din 17 Iunie n. 1899.

Renta de aur ung. 4%	—	—	—	—
» » 4 1/2%	—	—	—	—
» » val. cor. 6%	—	—	—	100.25
Impozitul câștilor ung.	—	—	—	121.50
Amortizarea datoriilor câștilor ferate de Oest ung. (I-a emisiune)	—	—	—	122.50
Amortizarea datoriilor câștilor ferate de Oest ung. (II-a emisiune)	—	—	—	102.00
Bonuri rurale ung.	—	—	—	95.00
» » croate-slavone	—	—	—	99.00
Obligatiunile desp. regalilor	—	—	—	101.50
Impozant cu premiu ung.	—	—	—	156.00
Lezuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	—	—	140.00
Renta de hârtie austriacă	—	—	—	102.50
» » de argint austriacă	—	—	—	102.25
» » de aur austriacă	—	—	—	128.50
Lezuri austriace din 1860	—	—	—	160.25
Acțiunile băncii austro-ungare	—	—	—	955.00
» » de credit ung.	—	—	—	—
» » de credit austr.	—	—	—	—
Scrieri fondiare ale institutului de credit și economiei »Albina«	—	—	—	102.00
Argintul	—	—	—	5.70
Galbeni împărătești	—	—	—	5.69
Napoleon-d'or	—	—	—	9.55
Mărci 100 imp. germane	—	—	—	58.90
Londen 10 Livres sterlingi	—	—	—	120.50

Bursa de Viena.

Din 17 Iunie n. 1899.

Renta de aur 6%	—	—	—	—
Renta ung. v. c. 4%	—	—	—	122.20
Impozitul câștilor ferate ung.	—	—	—	100.00
Amortizarea datoriilor câștilor ferate de Oest ung. (I-a emisiune)	—	—	—	122.00
Amortizarea datoriilor câștilor ferate de Oest ung. (II-a emisiune)	—	—	—	101.75
Amortizarea datoriilor câștilor ferate de Oest ung. (III-a emisiune)	—	—	—	121.60
Bonuri rurale ung.	—	—	—	95.00
» » croate-slavone	—	—	—	99.00
Impozant cu premiu ung.	—	—	—	156.00
Lezuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	—	—	150.00
Renta de hârtie austriacă	—	—	—	102.45
» » de argint austriacă	—	—	—	101.30
» » de aur austriacă	—	—	—	128.50
Lezuri austriace din 1860	—	—	—	160.25
Acțiunile băncii austro-ungare	—	—	—	955.00
» » de credit ung.	—	—		

Cumpărați cerneală Beyer numai cerneală Beyer.

Unde nu se capătă, livrează direct fabrica de cerneală Beyer din Görkau.

[178] 7-50

Sâmbătă, în 17 Iunie n. s'a deschis!

În piața Hermann din Sibiu.

Priveliști demne de văzut, de primul rang.

Panopticum plastic

sub direcțiunea dlui **B. Werin**, cuprinzând peste 150 figuri automate în mărime naturală, unice în felul lor, parte din vremuri trecute, parte din prezent, reprezentând evenimentele cele mai interesante. Între altele amintim:

Răstignirea lui Christos, 9 figuri executate artistic.

O mite și una de nopti. — **Melusine, o nimfă de mare.**

Frumoasa Irena, tetovată. — Iudita cu capul lui Holoferne.

Afară de aceste o admirabilă colecție de persoane renumite, apoi o prețioasă galerie de rase de popoare.

În un despărțiment separat:

Emil Zola, Baross Gábor, Kossuth Lajos, Dreyfus în insula Dracului, Luccheni în închisoare; apoi asasinarea și înmormântarea Maiestății Sale Împ.-Reg. Elisabeta.

Partie de calabrias foarte comică și cabinet de ris din Paris.

Zilnic deschis dela 9 ore dimineața până la 10 ore seara.

Prețul de intrare 15 cr.

Pentru copil până la 10 ani și militari dela sergent-major în jos 10 cr., pentru studenți 10 cr.

Pentru o cercetare numeroasă se roagă

cu distinsă stimă

R. WERIN.

[190] 3-

MARGARETA MOLDOVAN.

Din tainele vieții.

29 de novele și schițe.

Prețul 1 fl., plus 5 cr. porto.

Se poate procura dela „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Bine apreciată de întreagă presa noastră.

A apărut!

Au apărut și se află de vânzare la „Librăria „Tipografie”, soc. pe acțiuni în Sibiu” următoarele cărți de mare valoare literară:

Lupta pentru drept

de Dr. Rudolf de Jhering

traducere de **TEODOR V. PĂCĂȚIAN.**

Prețul 1 fl. v. a.

Cartea aceasta ar trebui să o citească și studieze fiecare Român luptător pentru dreptul național.

Scopul în drept

(Vol. I.)

de Dr. Rudolf de Jhering

traducere autorizată de **TEODOR V. PĂCĂȚIAN.**

Prețul 4 fl. v. a.

Op mare și de mare preț pentru apărătorii dreptului, îndeosebi pentru avocați, judecători, legiuitori, și pentru cei-ce doresc se înbrățișeze carierele acestea.

LIBERTATEA

de John Stuart Mill

traducere de **Teodor V. Păcățian.**

Prețul 1 fl. v. a.

Unul din cele mai admirabile produse ale literaturii universale din veacul nostru.

Cărțile acestea sunt traduse într-o limbă frumoasă și ușoară românească au fost primite cu multă și binevoitoare simpatie din partea presei române, pot deci să decoreze ori-ce bibliotecă românească.

Se pot comanda dela

Librăria „Tipografie”, societate pe acțiuni în Sibiu.
(Nagyszeben), strada Poplăcei nr. 15).

„Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vânzare:

HOMO SUM.

ROMAN DE GEORGE EBERS.

Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani.

Comandă se pot face la „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Se află de vânzare:

George du Maurier

TRILBY.

IN ROMANEȘTE DE AFIN DE LA TUSCIA.

Prețul 1 fl. v. a. plus 5 cr. porto.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei”

de George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Parti alese din istoria Transilvaniei pe 300 ani din urmă”, se poate procura de acum **cu preț redus!**

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — peșe florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Aceasta carte n'ar fi iertat să lipsească din casa nici unui bun Român.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea Română în Roma.

Conferența domnului **Roberto Fava.**

Prețul numai 20 cr.

„Tipografia”, societate pe acț. în Sibiu.

Portretul lui Dr. Gregoriu Silași,

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin, în mărime de 24x32 cm. se trimite francat pentru 25 cr.

Librăria „Tipografie”, soc. pe acțiuni.

„Concordia”, societate comercială pe acții, Sibiu pune în vânzare [189] 2-12

un vin excelent

garantat curat, cu prețul de 40 cr. litrul!

Se potrivește admirabil cu ape minerale.

Doriți se cetii

un interesant Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați”

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal. —

de **Jules Verne.**

Premiat de „Academia franceză”.

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută de **Victor Onișor.**

Acest volum apărut tocmai acum, are 255—XII. pagini, în octav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu **26 ilustrațiuni** admirabile, executate după **olișeurii din Paris.**

Prețul:

Edițiunea populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Edițiunea de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Edițiunea de lux compactat: 2 fl. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel”.

A se adresa direct la **Librăria „Tipografie”, soc. pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcei nr. 15.**

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou occasional!

LIMBA FLORILOR.

— De amor și amiciție. —

Simbolica naturală a celor mai favorite flori, compusă după explicațiile orientailor de **Un amoresat.**

Acest volum, în format drăgălaș (32°) imprimat pe hârtie velină, în două culori, negru și albastru, elegant compactat în lux, este **cadou potrivit pentru tinerime, mai ales pentru fetițe.**

In legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată ou avr.

Prețul unut exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

Pentru tipar responsabil: **Iosif Marschall.**